

Aangezien het Commerius vermakelijk toescheen, de Sinterklaas-viering op het Kennemer nu eens van een heel andere richting te bekijken, begaf hij zich dik ende deftig op weg naar Sint Nicolaas' tijdelijke woonplaats in Bloemendaal, om te vragen of hij hulp-piet kon worden. De Sint persoonlijk deed hem open. "Wel ja! riep de goedheiligman, 'daar hebben we Commerius! Kom er in, kerel, wat zal 't zijn, koffie of een borrel?'"

Commerius voelde meer voor een borrel. 'Neem een stoel, kerel, en maak het je gemakkelijk!' zei Sint, en installeerde zich zelve in een fauteuil, 'als ik vragen mag, . . . een sigaartje?' Hij offereerde Commerius een soort uit zijn krachten gegroeide duikboot. "Dank U Sinterklaasje", zei Commerius beleefd, zich vergenoegd de navel krauwend. 'Wel?' vroeg de Sint, 'waarmee kan ik je van dienst zijn?' "Ziet U", zei de kater, 'ik wilde vragen of Uwe Baardigheid misschien nog een Piet kon gebruiken voor het Kennemer.'

'Kennemer wat?' vroeg Nicolaas, 'Kennemer Bankvereniging, Dieren-tehuis, Dansstudio, Sportacademie, Kennemer Kluit?'"

'Kennemer Lyceum', zei Commerius. 'O! — Piet! Kom eens hier!' riep de Sint. Een kleurling in een middel-eeuws livrei trad nader. 'Zijn er in sector KL/79512 blok 6-alpha nog stoute kindertjes?' 'Helaas, monseigneur, het stikt er van', antwoordde de knecht. Sinterklaas wierp een bewolkte blik voor zich uit. 'Jawel', gromde hij, 'Dat doet maar! Alsof ik niet besta!'"

Sinterklaasje-bonnebonnebonne en zo, maar zoet zijn, ho maar!' 'Ik zou Uwe Baardigheid aangaande de leerlingen kunnen adviseren', stelde Commerius voor. 'Kun je dichten?' vroeg de Sint.

'Jawel', zei Commerius, 'zo': En hij declameerde:

*'Iene miene mutten,
Tien pond grutten,
Tien pond kaas,
M. A. Molenaar is de baas!'*

'Ik zie 't verband niet erg', zei de Sint, 'maar nu ja. Klaas! Kom hier'. Vanachter een gordijn dook een tweede bisschop op.

'Ik dacht dat het er maar één was', zei Commerius.

'O', sprak de Sint, 'van hem hoef je je niets aan te trekken. Dat is Sinterklaas Kapoentje'. 'O', zei Commerius. Aldus werd onze Schoolkater hulp-piet.

Bloemendaal — 5 december. Geen gelegenheid gehad 't ochtendsigaartje te smoken, mijn dikke buik in een naar kamfer stinkende livrei gewurmd en vervolgens geheel zwart geverfd. Geen plaats meer voor mij in de auto's en helemaal buiten adem er achter aan moeten hollen. Erg uit m'n hum, zal het aan de Commissie voorleggen. Op School ontvangen door de Heer Molenaar, dewelke vol grapjes. Sinterklaas hem met een chocoladeletter de mond gesnoerd en daarna zijn tocht door de school begonnen. In het eerste lokaal dat wij bezochten zat de Heer Merckens. De Sint begispte hem gestreng. 'Jij houdt het absenteboek niet bij!' zei Sint.

'Ik ben het me niet bewust', zei de Heer Merckens, begerig naar het strooigoed ogend. Vervolgens werd een klein mannetje naar voren gehaald.

'Wie is dat?', vroeg de heilige. 'Dat is Poulus', antwoordde een hoofd-Piet. 'O!', zei de Sint. Je zag hem denken: 'Is dat nou die Poulus?' 'Jij denkt, dat je knapper bent dan je echt bent, hè? Jij voert geen bliksem uit hè?' gromde de Sint, Poulus een

COMMERIUS ALS ZWARTE PIET

bewolkte blik toewerpend. Poulus wist niets te zeggen, werd met een psychologisch geplaatst klapje teruggezonden.

Verder gegaan, en zeer vele klassen binnengewoest, mij vermaakt met de docenten, die soms vreemde reacties getoond. De Heer Bakker verklaarde bijvoorbeeld, dat hij zijn handen in onschuld waste. De Sint mompelde iets van 'Daar heeft 'ie zeker een badkuip onschuldig voor nodig'. Een knaap werd voorwaarts gehaald.

'Hier staat', zei de Sint, in zijn boek kijkend, 'dat jij een grote bek hebt'. 'Jawel, Sinterklaas'. 'Zing jij dan maar eens een liedje'. Enig schor geneuzel werd ten gehore gebracht. De mededeling over de bek leek de Sint sterk overdreven. Bij een meisje, dat zoetjes haar oordeel stond af te wachten, vermeldde het Grootboek: ' . . . zij schrijft vermakelijk op haar buik'. De Sint keek bedenkelijk. Hij kon niet goed bepalen, of zulks onder de misdaden gerekend diende te worden, of niet.

Op dit moment kwam een Piet binnen, die zich naar de Sint overboog. ' 't Is beter, dat U 't weet', sprak hij, 'ze hebben in 5a zoeven Kapoentje de deur uit gesmeten'. 'Die jongen kan ook nooit op zichzelf passen', sprak de Sint verstoord. Op de M.M.S., zo vernam de Sint verder, hadden Kapoentje's Pieten eerst Mejuffrouw Knuyt, toen de Heer Möllenkamp en toen Mevrouw Van de Berg afgezoend, die alle drie zeer zwart zagen, alsmede een groot aantal leerlingen. 'Dat slijt wel', sprak Sint troostend.

Het vertrek werd nog opgehouden, doordat Kapoentje spoorloos was. Toen deze eindelijk met geknakte staf en de baard op half zeven was komen aanzetten, vertrokken we. Sinterklaas bekeek zijn ondergeschikte met donkere blik. 'Jij moest ook op je mijter hebben', sprak hij streng. Thuisgekomen mijn gezicht niet schoon kunnen krijgen. Loop nu al twee weken zwart rond. Ben dan ook direct naar Katanga vertrokken, ten-einde minder op te vallen, en gebruik op dokters-voorschrift dagelijks een lepel bleekwater.

Tot weerziens, en aan allen: een voorspoedig 1963!

Commerius, gedipl. Schoolkater.